

Posudek bakalářské práce

Vedoucí práce: Mgr. Jaroslav Sojka

Jana Melicharová

**Malířské dílo Antona Einsleho, Johana Nepomuka Endera
a Leopolda Buchera**

Předkládaná bakalářská práce se zabývá konkrétními uměleckými díly ze sbírek Pražského hradu – obrazy spojenými s osobou Ferdinanda V. Dobrotivého a jeho manželky. Studentka měla přístup k evidenci, restaurátorským zprávám, do Archivu Pražského hradu ale také, a především, mohla pracovat se samotnými obrazy.

Toho všeho využila k pokusu obrazy výše uvedených malířů zasadit do tehdejší tvorby období biedermeieru a historismu, resp. druhého rokoka.

Jakkoliv měla Jana Melicharová místy výrazné potíže se správným citováním zahraniční (zejména rakouské) literatury, přesto překonala nástrahy formální úpravy práce a podařilo se jí vytvořit práci, zbytečně neroztříštěnou a celkem konzistentní. Také její úroveň českého jazyka se během práce zlepšila.

Sklouzávání k hodnocení umělců 19. století, ponejvíce převzatým z citované literatury a především pasáže věnované obřadům (korunovace 1836 a dřívější) i řádům (součást oděvu portrétovaných) se staly v práci *de facto* nadbytečnými exkursy, které si autorka může dovolit při referátu a přednášce, nikoliv v předkládané a posuzované práci.

Od prvního referátu věnovaného tématu v semináři Památky Pražského hradu bylo u slečny J. Melicharové možné sledovat pohnuté zaujetí, vlastní nadějným badatelům. Vedle zájmu a píce ale bylo i je třeba více schopnosti selektovat významné a méně významné informace s cílem rovnováhy mezi

poučnou a čtivou formou práce. Tuto schopnost je třeba ještě rozvíjet a pracovat na jejím prohloubení.

Radujeme se, že se z práce nestala suma nejrůznějších informací bez vážnějšího spojení, resp. Po způsobu „vše se vším“. J. Melicharová se tématu věnovala vášnivě a věřím, že se svého zaujetí o umění 19. století nevzdá a ještě více se přiblíží k poznání doby, neskrývající se za hodnocení jiných historiků umění. Je třeba dopracovat se vlastnímu názoru! Předpoklady pro to u J. Melicharové jsou již dostatečně rozvinuté; procítěný popis a zájem o detail, práce s literaturou i srovnávacím materiálem. Chybí již jen důrazné vykročení k vlastní (ve smyslu původní) interpretaci.

Závěrem doporučuji práci Jany Melicharové k obhajobě.

V Praze 27. května 2013

Mgr. Jaroslav Sojka